

SEVGİ İNSANI HZ. MUHAMMED'İN DUALARINDA SEVGİ TALEPLERİ

Dr. Mehmet DİLEK*

Allah'ın kullarına vermiş olduğu duygulardan biri, sevgidir. Allah, kullarından sevgi duygusunu, İlâhî emirlere uygun olarak yönlendirmelerini istemektedir. Dua ise kulların Yüce Yaratıcıdan iyi ve hayırlı şeyleri istemeleridir.

“*Allah'ın fazlından isteyin, zira Allah istenmesini sever*”¹ buyuran Hz. Peygamber, hem duanın âdabını, hem de duada nelerin istenmesi gerektiğini öğretmiştir. Bu anlamda hadislerde rastladığımız bazı dualarda *sevgi insanı* Hz. Muhammed'in, *Allah'ı sevme ve Allah tarafından sevilme*,

Allah'a yaklaştıracak amel sevgisi,

Salih insanların sevgisi

İman sevgisi,

Ölüm sevgisi,

Bazı yerleri ve kişileri sevme ve onların sevilmesini isteme gibi sevgi talepleri vardır.

Bu tebliğde ilgili sevgi taleplerine değinilecektir.

1. ALLAH SEVGİSİ

Hz. Peygamber'in dualarında talep ettiği ilk sevgi, Allah sevgisidir.

* Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Hadis Anabilim Dalı, mdilek25@hotmail.com

¹ Tirmizi, Daavat,126

Çünkü Allah sevgisi bütün sevgilerin başıdır. Hz. Peygamber bir duasında şöyle niyaz eder:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبَّهُ عِنْدَكَ اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ
قُوَّةً لِي فِيمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ وَمَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ لِي فِرَاقًا فِيمَا تُحِبُّ

"Allah'ım, beni Senin sevginle,

Sevgisi Senin katında fayda verecek olanın sevgisiyle rızıklandır.

Allah'ım, sevdiğim şeylerden bana verdiğin rızık, Senin sevdiğin yolda, benim için kuvvetli kıl.

Allah'ım, sevdiğilerimden benden uzaklaştırdığın şeyi, Senin sevdiğin yöne yönelt."

Geçmiş peygamberlerden Hz. Dâvud'a Allah, ilk olarak kendi Yüce Zatı'nın sevilmesi gerektiğini bildirmiştir:

"Ey Dâvud! Beni sev, Beni seveni sev ve Beni kullarıma sevdire! Beni sevsinler."

Davud(as): "Ya Rabbi bunu nasıl yapayım? Dediginde Allahu Teâla, "Nimet ve ibsanlarımı onlara hatırlat, onlar Benden ancak iyilik beklesinler"² diye vahy eder. Bu sebeple Hz. Dâvud duasında şu ifadelerle Allah sevgisini talep eder:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ
أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ

"Allah'ım! Senden sevgini ve seni sevenlerin sevgisini ve senin sevgine beni ulaştıracak ameli talep ediyorum. Allah'ım! Senin sevgini nefsimden, âlemden, malımdan, soğuk sudan daha sevgili kıl."³

Dikkat edildiği üzere Hz. Peygamber'in ve Hz. Davud'un duasında talep edilen ilk sevgi, Allah sevgisidir. Allah'ı ne için sevmemiz gerektiğine de hadislerde; "Siz gıda olarak verdiği nimetlerden dolayı Allah'ı

¹ Tirmizi, Daavat, 73; Tirmizi, bu hadisin *Hasen- Garib* hadis olduğunu ifade etmektedir.

² Tirmizi, Daavat, 74.

³ Tirmizi, Da'avât 73, (3490); Ebû'd-Derdâ der ki: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) Hz. Dâvud'u zikredince, onu "insanların en âbidi (yani çok ve en ihlaslı ibadet yapanı)" olarak anlatırdı."

sevini.”¹ Denilerek, nimet ve gıda vermenin Allah’ı sevme sebebi olduğu hatırlatılmaktadır.

Öte yandan Hz. Peygamber, Allah’a olan sevgiyi imanın şartlarından kılmıştır. Kendisine “*İman nedir?*” diye sorulduğunda; “*Allah ve Resûlu’nün kişiye her şeyden daha sevimli olmalarıdır*” diye cevap vermiştir.²

Sevginin kemâli, kalbin tamamıyla Allah’ı sevmesiyle gerçekleşir. Allah’tan başkasına iltifat ettikçe, kalbin bir köşesi *gayr* ile meşguldür. Bu bakımdan Allah’tan başka şeylerle meşgul olduğu nispette Allah’ın sevgisi kalpten eksilir.³ Kalpler ancak Allah’ı sevmekle tatmin olur. İnsan kalbindeki muhabbet sınırsız olduğundan ancak sınırsız olan bir cemâl, kemâl ve ihsanı bulmakla tatmin olur. Bu sınırsız muhabbet, Allah’ı isim ve sıfatlarıyla sevmek için verilmiştir. Ancak bu durum insanın dünyadaki sevgililere yönelmesine engel değildir. Çünkü dünyevi bir sevgilideki muhabbetin sebebi olan cemâl, kemâl ve ihsan gibi unsurların Allah’tan geldiğini bilerek onu sevmek, zaten Allah namına muhabbet etmektir. Bir şeyi Allah namına sevmek aslında Allah’ı sevmektir.

Aslında kişinin Allah’ı sevmesi, kendi faydasıdır. Çünkü Allah’ın sevilmesi, Allah’ın kulu sevmesine vesiledir.⁴ Ayet-i kerime’de buna “**Onlar Allah’ı sever, Allah da onları sever**”⁵ buyrulur. İşarete bulunulmuştur. Allah, ne zaman kulunu severse, onun velisi olur. Düşmanlarına karşı ona yardım eder. Kulun düşmanı ise nefsi ve şehvetleridir. Bu bakımdan Allah, onu düşmanı karşısında mağlub etmez. Hevâ ve şehvetlerinin de esiri haline getirmez.⁶

Hz. Peygamber, Mekke’den Medine’ye hicret ederken kendisinin Allah tarafından sevilmesini talep etmiştir: “*Hiçbir şey değilken beni yaratan Allah’a hamd olsun. Allah’ım! Dünyanın zorluklarına, zamanın felaketlerine ve gecelerle gündüzlerin musibetlerine karşı bana yardım et. Allah’ım! Bu yolculuğumda benimle beraber ol. Arkada kalan ailemi kolla. Rızkımı bereketli kıl, beni kendine itaatkar et. İyi ahlak üzerinde beni güçlü kıl. Beni kendine sevdire (يا رب)*

¹ Tirmizi, Menâkıb, 31;Tirmizî, bu hadisin hasen garîb olduğunu ve ancak bu şekilde bildiğini ifade etmektedir.

² İbn Hanbel, *a.g.e.*, V/ 480

³ Gazali, İhya, IV,611

⁴ Gazali *ihya*, IV, 640

⁵ Mâide, 54

⁶ Gazali *ihya*, IV, 640

(فحبيني), beni insanların eline bırakma. Sen, güçsüzlerin Rabbisin. Benim Rabbimsin. Göklele yeri nurlandırıp, karanlıkları aydınlatan, öncekilerle sonrakilerin, herkesin işini düzene sokan şerefli varlığına sığınıyorum ki öfke ve kızgınlığın üzerime inmesin. Nimetlerinin yok olmasından gazabının ansızın gelmesinden, verdiğin afiyetin kaybolmasından sana sığınıyorum. Şikâyetim Sanadır. Yapabileceklerimin en hayırlısı bendedir. Beni kötülüklerden alıkoyacak güç ve iyilikleri yapması sağlayacak kuvvet, ancak sendedir.¹

2. ALLAH’IN SEVDİKLERİNİN SEVGİSİ

Hız. Peygamber’in dualarında talep ettiğı sevgilerden biri de Allah’ın sevdiklerinin sevgisidir.

«أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ»

Bu duada bulunan **وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ** ifadesi “**Allah’ım, bana Seni sevenleri sevdirmeni istiyorum.**”² Demektir. Şüphesiz Allah’ın sevdiği insanları sevmek, Allaha yaklaştıracak sevgidir. Yani peygamberleri, râşit halifeleri, diğer sahabe-i kiramı ve onlardan günümüze kadar gelip geçen bütün selef-i salihîni sevmek Allah sevgisini kazanmaya vesiledir.

Ayrıca, seven sevdiğine benzemeye çalışır, ona itaat eder; onun gibi olma gayretine girer. Allah’ın sevdiklerine benzemek de, O’nun memnun ve hoşnut olacağı sıfatlarla mücehhez olmak demektir. Söz konusu duadaki “**Allah’ım sevdiklerini bana da sevdin**” niyazında bu husus bir işaret vardır. Elmalılı M. Hamdi Yazır, *Hak Dini Kur’an Dili* adlı eserinin mukaddimesinde bu anlamda şu ifadeleri kullanır.

“İnayetine sığındım, kapına geldim.

Hidayetine sığındım, lütfuna geldim

Kulluk edemedim, affına geldim

Şaşırtma beni, doğruyu söylet

Neş’eni duyur, hakikatı öğret

Sen duyurmazsan ben duyamam

¹ Abdurrezzak, *el-Musannaf*, (thk. Abdurrahman el-A’zami), el-Mektebetu’l-İslami, Beyrut 1403, V,156; İbn Kesir, İsmail b. Ömer, *el-Bidaye ve’n-Nihaye*, Mektebetu’l-Mearif, Beyrut tsz. III, 173

² Tirmizi, *Tefsiru’l-Kur’an*, 32

Sen söyletmezsen ben söyleyemem
Sen sevdirmezsen ben sevemem
Sevdir bize hep sevdiklerini
Yerdir bize hep yerdiklerini
Yar et bize erdirdiklerini”¹

3. ALLAH’A YAKLAŞTIRACAK AMEL SEVGİSİ

Hz. Peygamber sevgi talebinde bulunduğu bir hakikat ise Allaha yaklaştıracak amel sevgisidir. Bu anlamda duasında **وَحَبِّ عَمَلٍ يُقْرَبُ إِلَىٰ حُبِّكَ** “Allah’ım, Senin sevgine yaklaştıracak **amelleri** bana **sevdirdi!**”² Diye niyaz etmektedir.

Allah’ın sevdiği kullar hem bu dünya hayatında hem de ahiret hayatında insan için birer hayır vesilesi ve şefaatçi oldukları gibi, Allah katında makbul ameller de hem insanın, Allah Teâlâ’ya yaklaşmasına vesile olur, hem burada bazı belalara karşı paratoner vazifesi görür, hem de ahirette bir burak olup Cennete taşıyan bir vasıta haline gelir. Bu ameller, esaslarına ve şartlarına dikkat edilerek ihlaslıca yerine getirilen namaz, oruç, hac, zekat ve kurban gibi ibadetler olabileceği gibi, ihlas, ihsan, haşyet ve rıza gibi kalbî ameller de olabilir. İşte, bu ameller Allaha muhabbet etmeye açılan birer yol ve Allahın razı olmasına götüren birer vesiledir.³

4. İMAN SEVGİSİ

Şüphesiz sevgi, Cenâb-ı Allah’ın insanlara verdiği eşsiz bir duygudur. İman ise, Cenâb-ı Hakk’ın varlığını hissedip tasdik ederek inanmaktır. Allah kullarına imanı sevdirmiş, onlar da iman etmişlerdir. İman etmek için, akıl yoluyla bilmek yeterli değildir, kulun mutlaka gönül yoluyla imanı sevmesi gerekir. Şu halde din, bütünüyle bir sevgi olayıdır.

Uhud gazvesinden sonra müşrikler hezimete uğrayıp gittikleri esnada Hz. Peygamber, ashaba: “Saf olunuz, Rabbim'e duâ ve senâda

¹ Yazır, *Elmalılı Hamdî, Hak Dini Kur'an Dili*, I, 7

² Tirmizi, *Tefsiri'l-Kur'an*, 32

³ www.herkul.org

bulunayım!” demiş, Ashâb-ı kirâm da Allâh Resûlü'nün arkasında saf tutmuşlardı. Hz. Peygamber yaptığı duada şu ifadelere de yer vermişti:
اللهم حبب إلينا الإيمان وزينه في قلوبنا

“Allâh'ım! **İmânı** bize **sevdire**, gönüllerimizi onunla ziynetlendir! Bizi küfür, azgınlık ve isyandan nefret ettir! Din ve dünya için faydalı olan şeyleri bilenlerden, doğru yola erenlerden eyle! ¹ demiş ve duasında iman sevgisini talep etmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de; “**Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde süslemiştir**”² buyrulurken iman sevgisine dikkat çekilmiştir. Bu âyet-i kerimede Allah, imanı müminlere sevdirdiğini, İslam dinini, onlara dinlerin en sevgilisi kıldığını ve imanı kalplerinde zinetlediğini, güzelleştirdiğini ve müminlerin kalplerine yaklaştırdığı için onların imanı seçtiklerini belirtmiştir.³ Bunu da fazlından yaptığı ifade etmiştir. Yine Allah, fazlından küfrü, isyanı ve fıskı, çirkin ve sevimsiz yaparak onların bunlardan uzaklaşmalarına yardımcı olmuştur. Çünkü bu üç şey imanın olmasını engelleyen veya imanın kâmil olmasını eksilten şeylerdir.

Elmalılı Hamdi Yazır, bu âyet-i kerimenin tefsirinde şu yorumu yapar: “Allah size imanı sevdirdi- yani sevgili kıldı, binaenaleyh iman ettiniz, bu gösteriyor ki, iman etmek için yalnız marifet kafi değil, bir irade fiili olabilmek için sevmek lazımdır. Bu haysiyetle dinin başı muhabbettir.”⁴

Fahreddin er-Râzî ise bu ayette “Hakkında şüphe olan şeyler hususunda bekleyin, durun; ne var ki o imanı size deliller ile sevdirdi. Öyleyse onu kabul ve ikrarda duraklamayın, beklemeyin...” demek anlamına geldiğini ifade etmiştir.⁵ Buradan hareketle Hz. Peygamber'in duasındaki **imanı bize sevdire** ifadesini; imanımızı delillerle kuvvetlendir, marifetimizi artır, hidayetimizi güçlendir şeklinde anlayabiliriz. *Fahreddin er-Râzî* bu ayete “Allah, imanı size açıkladı ve yakini delillerle onu süsleyip izah etti” anlamını da vermiştir. ⁶ Kur'an-ı Kerim'de;

¹ İbni Hanbel, *a.g.e.*, III, 424; Hâkim, *a.g.e.* I, 686-687; III, 26

² Hucûrat, 47/9

³ Emiroğlu, H. Tahsin, *Esbâb-ı Nüzûl*, Konya XI,28

⁴ Yazır, Elmalılı Hamdi, *Hak Dini Kur'an Dili*, Eser Neşriyat, VI, 4459

⁵ Fahreddin er-Razi, *Tefsir-i Kebir Mefatihu'l-Gayb*, (terc.Suat Yıldırım, Lütfullah Cebeci, Sadık Kılıç, C.Sadık Doğru), İstanbul 2002, XX, 211

⁶ Fahreddin er-Razi, *a.g.e.*,(terc.) XX, 213

"Mü'minlere gelince, her inen sure onların imanlarını artırmıştır. Ve onlar o sure ile sevinirler."¹ Mealindeki ayet, her inen surenin de mü'minlerin imanını takviye edip güçlendirdiğini ifade etmiştir.

İmanın kuvvetlenmesi ve güzelliğinin artması için meşakatlere katlanılması gerektiği anlamında Hz. Peygamber duasında **imani sevmeyi** talep etmiştir. Zira kuvvetli bir iman, sevginin artmasına; fazlaşan muhabbet, imanın kemâle ermesine sebep olur. Bu hususu teyit eden bir hadis-i serifte şöyle buyurulmaktadır: "Nefsim (kudret) elinde bulunan (Allah)'a andolsun ki, biriniz, ben kendisine babasından ve çocuğundan daha sevimli oluncaya kadar (kemâliyle) iman etmiş olamaz."²

5. MEDİNE'Yİ SEVMEME DAİR

Mekke'den Medine'ye hicret eden muhacirlerden bazıları, Medine'de hava değişikliği nedeniyle hastalanmışlardı. Bu durum memleket hasretini de beraberinde getirmişti. Mekke dağlarında bir gece geçirmek Hz. Bilal'a büyük bir hayal olmuştur. Hasret ateşi sadece Mekke için değil, Mekke'nin civar yöreleri ve oralarda yetişen bitkiler için tutuşmuştur. Bir şiir ile bu hasretini dile getirir:

Şunu bilmek isterim ki;

Mekke vadisinde etrafımı izhir ve celil otları sararak bir gece geceler miyim?

Bir gün gelip de Ukaç'daki Mecenne sularının başına varır mıyım?

Mekke'nin Şâme ve Tufeyl dağları acaba bir kere daha bana görünürler mi?

Hz. Ebubekir de bu manada hasretini ifade eden bir şiir okur;

Yesrib (Medine) diyarında her kişi ailesi içinde mes'ud sabablanmışken,

Ölüm insana ayak kabısının bağından daha yakındır.

Sıtma esnasında bu şiirleri inşad eden Hz. Ebubekir ve Hz. Bilal'in durumunu, yani Mekke hasretini Hz. Aişe, Resûlullah'a haber verince Hz. Peygamber şöyle dua etmiştir:

«اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحَبِّبْنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا ، وَفِي مَدَّنَا»

¹ Tevbe, 124

² Buhari, İman , 7,91

« وَصَدَّحَهَا لَنَا وَأَنْقَلُ حَمَاهَا إِلَى الْجُدْفَةِ » ،

"Allah'ım bize **Medine'yi sevdir.** Tıpkı Mekke'yi sevdiğimiz gibi, hatta fazlasıyla! Allahım onun havasını şıhhatli kıl. Onun müddünü, sâ'ını hakkımızda mübarek eyle. Onun hummasını al, Cuhfe'ye koy!"¹

Şüphesiz, insanların kalplerine ve nefislerine malik olan Allah'tır. Dilediği yerleri onlara sevdirir. Dilediği yerlerden de nefret ettirir. Allah, Hz. Peygamber'in duasını kabul buyurmuş ve sahabilere, ömürleri boyunca Medine'yi sevdirmiştir.² Hadis yorumcuları, bu duadan sonra Medine'nin havasının da güzelleştiğini ifade etmişlerdir.³

Hz. Peygamber, Medine'ye gelen muhacirlerin orada yerleşmeleri ve havasının kendi mizaçlarına ağır gelmesi sebebiyle sıkıldıklarını anlayınca, Medine nüfusunun azalıp boşalmaması için Allah'a, onlara Mekke'yi sevdirdiği gibi Medine'yi de sevdirmesini, Medine'de azıklarına bereket ihsan etmesini, Medine havasını güzelleştirmesini, hastalıklarını Cuhfe'ye nakletmesini niyaz etmiştir. Ebû Bekr'in ve Bilâl'in terennüm ettikleri beyitler, onların Medine'den ne derece sıkıldıklarını ve Mekke'yi ne kadar çok özlediklerini gayet açık olarak göstermektedir. Hz. Peygamber'in duası ve alınan tedbirler bereketiyle Medine'nin havasının ve suyunun güzelleştiği, sıtma yatağı olmaktan kurtulduğu anlaşılmaktadır.⁴

Hz. Ömer, Resûlullah'ın "Allah'ım! Bizlere **Medine'yi**, Mekke'yi sevdirdiğin gibi **sevdir.**" duasını işitince, kendisinin Medine'yi, Mekke'yi sevdiği gibi sevdiğini izhar etmek için, ölümünün Medine'de olmasını istemiştir ve sonuçta orada vefat etmiştir.⁵

İbn Ömer'in ifadesine göre yolculuk esnasında rastladığımız yerleşim yerlerine girmek istediğinde Hz. Peygamber'in şu duayı okuduğunu aktarmıştır:

اللهم بارك لنا فيها ، اللهم ارزقنا جناها ، وحببنا إلى أهلها ، وحبب صالحى أهلها

¹ Buhari, Fezailu'l-Medine 11, Menakıbu'l-Ensâr 46, Merdâ 8, 22, 43; Müslim, Hacc 480, (1376); Muvatta, Câmi' 14, (2, 890, 891).

² Davudoğlu, Ahmed, *Sabihî Müslim Tercümesi*, VII, 169

³ Ez-Zebidî, Zeynu'd-Din Ahmed b. Ahmed b. Abdillatif, *Sabihî Buhari Tecrid-i Sarib Tercümesi*, DİB, VI, 246

⁴ www.enfal.de/buhari/medineninfazileti.htm - 110k

⁵ Buhari, Fezailu'l-Medine, 88

إِلَيْنَا

"Allah'ım! Bu beldeyi bizim için mübarek kıl." Bunu üç defa da tekrarlardı. Peşinden de "Allah'ım Oranın yeşillikleri ve meyveleri ile bir rızıklandır. Bizi ora **halkına sevd**ir. Oranın **salih kişilerini** de bize **sevd**ir."¹

6. BAZI ŞAHISLAR HAKKINDA SEVGİ DUASI

A-Ebu Hüreyre ve Annesi İçin Sevgi Duası

Ebû Hüreyre, Müslüman olduktan sonra, annesinin de Müslüman olmasını çok istiyor, bunun için çok uğraşıyordu. Fakat bir türlü muvaffak olamıyordu. Bunu kendisi şöyle anlatır. "Bir gün Peygamberimizin huzûruna gidip dedim ki: Yâ Resûlallah! Annemi İslâma davet ediyorum, bir türlü kabul etmiyor. Bugün de Müslüman olmasını söyledim. Bana hoş olmayan sözlerle karşılık verdi, kabûl etmedi. Hidâyete kavuşması için duâ buyurunuz. Bunun üzerine Resûlullah efendimiz, "Allah'ım Ebû Hüreyre'nin annesine hidâyet ver!" diye duâ buyurdu. Duâyı alınca sevinerek eve gittim. Eve varınca annem, "Yâ Ebâ Hüreyre, ben Müslüman oldum" dedi ve Kelime-i şehâdeti söyledi. Ben, sevincimden yerimde duramıyordum. Tekrar Resûlullahın huzûruna koştum, sevincimden ağlayarak annemin Müslüman olduğunu müjdeledim. Dedim ki: Yâ Resûlallah! Annemi ve beni mü'minlerin sevmesi için, bizim de müminleri sevmemiz için duâ ediniz. Resûlullah Efendimiz,

اللَّهُمَّ حَبِّبْ عَبْدَكَ هَذَا. يَعْنِي أَبَا هُرَيْرَةَ وَأُمَّهُ إِلَى عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَحَبِّبْ إِلَيْهِمُ الْمُؤْمِنِينَ

"Allah'ım, **şu kulunu ve annesini** mü'min kullarına, mü'minleri de onlara **sevd**ir" buyurarak duâ etti. Artık beni bilen ve gören her mü'min sevdi."²

---Bu duanın bereketiyle fakihinden kelamcısına kadar bütün Sünnet ve Cemaat âlimleri O'nu sevmiş hadisleriyle amel etmişlerdir. Öyle ki, fıkhi meselelerin önemli bir bölümü O'nun rivayet ettiği hadislerden istinbat edilmiştir.

¹ Taberani, el-Mu'cemu'l-Kebir, XI, 294

² Müslim, Fezailu'l-Ashab, 158

B-Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin Hakkında Sevgi Duası

Peygamberimiz (a.s.m.) sevgili torunlarını çok severdi. Onları koklar, öper, omzuna alır taşırdı. Ümmetine de onları sevmeyi tavsiye etmişti. Mesela Hz. Hasan için . « **اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ وَأَحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُ** » . "Allah'ım ben onu seviyorum, Sen de sev. **Onu seveni de sev**"¹ diyerek, onu seveni Allah'ın seveceğini bildirmişti.

Şüphesiz Hz. Peygamberin ona olan sevgisi, sadece akrabalık hislerinden kaynaklanmıyordu. Onun sevgisi, Hz. Hasan'la (r.a.) devam edecek mübârek soyundan gelip İslama hizmet edecek nuranî silsile içindi. Yani o Nebevi ilgi ve sevgi, onların nübüvvet vazifesine olacak hizmetleri sebebiyledir, o küçüklere olan sevgide onların neslinden gelecek büyüklere olan takdirlerinin, sevgilerinin tezahürü vardır.²

Tirmizi'de geçen bir rivayette ise aynı anlamdaki bir duayı hem Hasan hem de Hüseyin'e bakarak: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُمَا فَأَحِبَّهُمَا وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا**

"Allah'ım, ben bunları seviyorum, **sen de sev**"³ diye Allah'tan onlar için sevgi talebinde bulunmuştur.

7. ÜMMET-İ MUHAMMED İÇİN ÖLÜM SEVGİSİ TALEBİ

Hz. Peygamberin dualarında Allah'tan sevdirmesini istediklerinden biri de ölümdür. Bütün fanilerin başına gelecek olan ölüm için Hz. Peygamber : **"اللَّهُمَّ حَبِّبِ الْمَوْتَ إِلَيَّ مِنْ يَعْلَمُ أَنِّي رَسُولُكَ"** "Allah'ım! Benim peygamber olduğuma iman edenlere **ölümü sevdir**"⁴ demiştir.

Bu, ölümün gerçek hakikatını iman edenlere hissettir, ona hazırlanmaları için yol göster ve bu yolda kolaylıklar ver anlamına da gelmektedir. Ölümü seven, onun bir yok oluş değil ebedi bir var oluşun başlangıcı olduğunu anlamasıyla mümkün olduğunu bilir. Zaten iman ehli, gerçek anlamda ölüm olmadığı için ölümden korkmazlar. Ölüm

¹ Buhari, *Fezailu'l-Asbab* 22; Müslim, *Fezailu'l-Asbab* 58,59; Tirmizi, *Menakıb*, (3784)

² Canan, *a.g.e.*, 16/494

³ Tirmizi, *Menâkıb*, (3784)

⁴ Taberani, *el-Mu'cemu'l-Kebir*, III,478; Alaeddin el-Muttaki, *Kenzu'l-Ummal*, II,204

gurbetten aslı vatana göçüştür. Mevlana da bu anlayıştan yola çıkarak ölümü bir vuslat olarak görmüş ve ölüm vaktine ‘şeb-i arus’(düğün gecesi) demiştir. Kulun Allah’ına ulaştığı sevimli bir an olarak nitelendirmiştir. Onun içindir ki ölümü olgunlukla ve büyük bir ruh genişliği içerisinde karşılamıştır.

Hz. Peygamber bir duasında: “Allah’ım! Kim bana imân edip beni tasdik eder (doğrular) ve getirdiğim (Din) in senin katından (gelme) yegâne hak (din) olduğunu bilirse, sen o kimseye az mal ve az çocuk ver, **sana kavuşmayı ona sevimli kıl (و حبب إليه لقاءك)** ve ölümünü çabuklaştır (yâni ömrünü uzun tutma). Kim de bana imân etmez, beni tasdik etmez (doğrulamaz) ve benim getirdiğim (Din)in senin katından (gelme) yegâne hak (din) olduğunu bilmezse o kimseye çok mal ve çok çocuk ver ve ömrünü uzat.”¹ Demiştir ve ölüm’ün Allah’a kavuşma olduğunu hatırlatmıştır.

Sonuç

İnsanoğluna verilmiş duygulardan biri de sevgi duygusudur. İnsanı insan yapan duygulardan birisi sevmeye ve muhabbet etme duygusudur.

İbadetin özü ve aynı zamanda kendisi de ibadet olan dua ise insanın kudreti sonsuz yüce yaratıcıdan iyi ve güzel şeyleri talep etmesidir. Her güzellikte bizlere örnek olan Peygamberimiz dua ibadetinde de nasıl hareket etmemiz ve neleri istememiz gerektiğini bildirmiştir. Bu anlamda Hz. Peygamber dualarında Allah’tan bazı sevgi talepleri vardır: Bunlar; *Allahı sevmeye ve Allah tarafından sevilme talebi yanında, Allah’a yaklaştıracak amel sevgisi, salih insanların sevgisi, iman sevgisi, ölüm sevgisi, bazı mekanları ve kişileri sevmeye ve onların sevilmesini isteme gibi taleplerdir.*

Yüce Allah'a amellerin en sevgilisi, Allah için muhabbet ve Allah için buğzdur. Din de Allah için sevgi ve Allah için buğzdan ibarettir.

¹ İbn Mace, Zühd, 8; Beyhaki, *Şuabu'l-İman*, hadis no: 10445